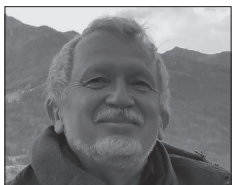

EHTIC Zabrze¹. Inspiracyjne konstruowanie przestrzeni architektonicznej

dr hab. inż. arch.
GRZEGORZ NAWROT, PROF. PŚ
Politechnika Śląska
Wydział Architektury
ORCID: 0000-0002-2704-4957

Jeżeli zmienisz sposób widzenia świata, zmienisz świat, który widzisz².

Przedstawiony projekt EHTIC został zanalizowany w świetle interpretowania obiektu architektonicznego jako swoistego środka przekazu informacji.

Metody działań

Przyjęcie spójnych zasad dla działań projektowych, niezależnie, czy jest intuicyjne czy świadomie ukierunkowane – wymaga jednoznacznej inspiracji ponadarchitektonicznej. Kluczowe dla ich świadomego ukierunkowania – jest określenie potencjalnej interpretacji obiektu przez użytkowników i obserwatorów. Badania naukowe metodologiczne obserwacyjne [1] oraz zastosowana metoda interpretacyjna [2] wskazują na zależności między: konstruowaniem przestrzeni architektonicznej a filozoficznymi interpretacjami pojęć, przyjętymi teoriami postrzegania oraz teorią McLuhana, że *medium* jest przekazem informacji. Przedstawiony, zrealizowany w roku 2022 projekt EHTIC został zanalizowany w świetle interpretowania obiektu architektonicznego jako swoistego środka przekazu informacji. Za kluczowe dla badań przyjęto kryterium emanacji prawdy w zgodności treści obiektu z jego strukturą oraz materialną obudową. Adekwatność treści i materii obiektów architektonicznych może być odniesiona do kolejnych stadiów symulacji Jeana Baudrillarda [3], z których pierwsze jest odzwierciedleniem – obrazem głębokiej rzeczywistości³.

Powszechne postrzeganie obiektu architektury

Kaskara najczęściej nie ma wpływu na smak kawy, aczkolwiek jej wygląd decyduje o klasyfikacji gatunku. Ta – odczuwana i dokonywana przez świadomych – nie ma charakteru powszechnego. Odniesiona do Architektury, w charakterystycznych kontekstach, może uzupełniać swoiście konstruowane *invenzione*. *Invenzione* – to albertiański pomysł literacki w traktacie o malarstwie [4]. Obiekt architektoniczny, jako zespół przekazywanych informacji, może być środkiem przekazu owej *invenzione* – czyli pomysłu na narrację treści w architekturze. *Budynek użyteczności publicznej, budynek – dom oraz miasto*, będące jego poszerzeniem – mogą być

konstruowane wielorako, a wydzielenie ich przestrzeni odbywa się między innymi za pośrednictwem informacji przekazywanych przez architekturę. Myśl i kultura nowoczesna – wzmocniły znaczenie calwinowskiego *nieprzerwanego strumienia obrazów*, przyswajanego jako podstawa interpretacji w różnorodnych dziedzinach jej definiowania⁴ [5]. Wchodząc bądź wychodząc z budynku, zmieniamy nasze relacje z architekturą. Dzieje się to na wszystkich płaszczyznach tychże interpretacji⁵. Odczuwany przez obserwatora zapis może zatem dotyczyć wszystkich trzech jej kategorii, o których mówi Bruno Zevi, czyli pod względem: zawartości, fizjologicznym i psychologicznym oraz formalistycznym [6] a na ich odmienność, mającą wpływ na konstruowanie całościowego obrazu – wskazują teorie percepcji (na przykład *gestalt* bądź *ekologiczna*).

Istota interpretowania rzeczywistości świata Architektury wynika nie tylko z powierzchownego postrzegania jej materialnych gabarytów zewnętrznych, odzwierciedlonych w przekazie jednowymiarowym obrazem, uproszczonym często wieloznaczeniowym słowem: *forma*. Powszechne postrzeganie obiektu – to interpretowanie owej *architektonicznej kaskary*, okrywającej jego strukturalną istotę zewnętrznymi pozorami, w tym swoistą zasłoną dla uformowanych brył – elewacją. Owa *forma*, a także jej kolor, faktura – identyfikujące obiekt powierzchownie odczuwanym obrazem elewacji, skrywającym przestrzenną strukturę i zawartość treści – „nazywają” go płaskim bądź wielowymiarowym.

Architektura nie służy wyłącznie celom utilitarnym... służy celom abstrakcyjnym [7]. Za owe, w odniesieniu do funkcji obiektu, mogą być pospolicie uznane te, które nie wynikają bezpośrednio z konieczności spełnienia utilitarnych wymogów technologicznych i prawnych. Działania konstruujące elementy uznawane powszechnie za *abstrakcyjne* – również ukierunkowują jej postrzeganie.

Abstrakcyjna muzyka – oddziałując na wrażliwość słuchaczy – konstruuje nieabstrakcyjne odczucia. Podobnie jak abstrakcyjne malarstwo czy rzeźba. Owe – dodane do struktury obiektu abstrakcyjne elementy, w synergicznym działaniu w ramach tejże struktury – również konstruują nieabstrakcyjne odczucia. Często – owo abstrakcyjne, konsekwentnie przekazujące czytelne, ale powszechnie niezauważalne informacje – jest równoznaczne z *niezrozumiałym*... Przyswajanie treści Architektury, jak treści książki – wymaga bowiem nie tylko umiejętności czytania, ale również wiedzy oraz odnajdywania się w bezpiecznym ontologicznie kontekście.

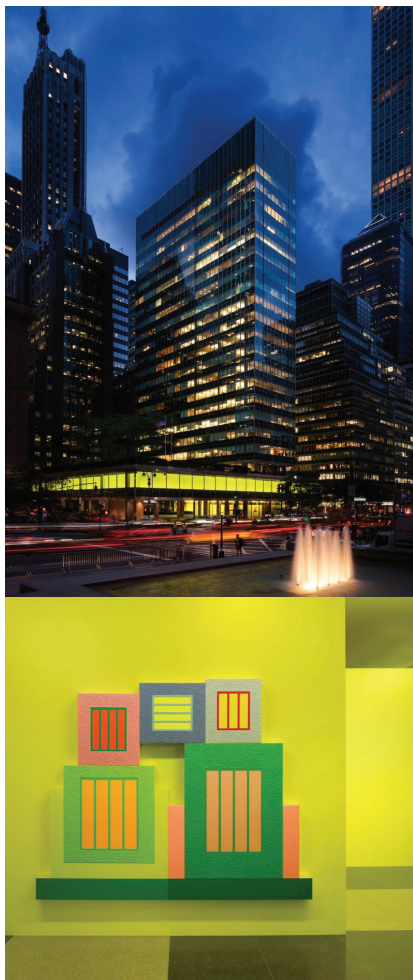
¹ EHTIC, Politechnika Śląska, Śląskie Centrum Inżynierskiego Wspomagania Medycyny i Sportu Assist Med Sport Silesia w Zabrze; autorzy architektury obiektu: Grzegorz Nawrot, Adam Niespiał, Tomasz Wagner; realizacja 2021.

² Reklama Microsoft Hololens: 21.01.2015, konferencja Bild 2015 w Moscone Center, San Francisco.

³ Symulacja podważa różnicę pomiędzy tym, co prawdziwe a fałszywe. Symulować – oznacza, że posiada się to, czego się nie ma, a symulakr (symulakrum) – to obraz, który jest czystą symulacją, pozorującą albo tworzącą własną rzeczywistość... Baudrillard wskazuje cztery stadia jej reprezentacji. Pierwszy – symulakr jest wiernym obrazem rzeczywistości. Drugi – jest wypaczeniem tejże: wskazując jednakże na jej istnienie, odzwierciedla związku skonstruowanej kopii z rzeczywistością. Trzeci – maskuje brak głębokiej rzeczywistości, udając bycie jej wierną kopią: jest nią bez oryginału. Czwarty – to czyste *symulakrum*; podobna nie ma żadnego związku z rzeczywistością: znaki *hiperzeczywistości* odzwierciedlają jedynie inne znaki, podając się za rzeczywistość. Zob. Baudrillard Jean, *Symulakry i Symulacja*, Sic, 2005 [3]; Nawrot Grzegorz, *Shades of Interpreting the Truth of Architecture*, w: *Defining the architectural space – the truth and lie of architecture*, Kozłowski T. (red.), s. 55–66, Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław 2020 [12].

⁴ Juhani Pallasmaa wskazuje na interpretację Martina Heideggera, Michela Foucault i Jacquesa Derridy – w kontekście słów Italo Calvino o: *...nieprzerwanym strumieniu obrazów*. Przyswajane są one dominującym zmysłem – wzrokiem. Pallasmaa Juhani, *Oczy skóry. Architektura i zmysły*, Instytut Architektury, Kraków 2012, s. 28.

⁵ Doświadczanych wzrokiem, dotykkiem – ale również konstruując je na podstawie odniesień do subiektywnie ukształtowanych archetypów z różnych dziedzin. Nawrot Grzegorz, *Międzynarodowa Konferencja Naukowa: Definiowanie przestrzeni architektonicznej*, Kraków 2017.

Rys. 1. Zapis. Charakterystyczne odwzorowanie estetyczne, percepcjonowane w dwuwymiarowym obrazie trójwymiarowej przestrzeni. Eseiistyczne malarstwo nowojorczyka Petera Halleya a nowojorska Architektura; View of „Peter Halley: New York, New York,” 2018; źródło: [15]

Zapis projektu, zapis treści przestrzeni w obiekcie

Architekt, wydzielając przestrzeń, projektuje odczuwanie rzeczywistości fikcyjnej, aby wyglądała jak prawdziwa⁶ [8], a Architektura pojawia się wtedy, gdy projekt wybiega dalej niż wymagałaby zwykła jego przydatność [9]. Dotyczy to również swobodnego tożsamości Architektury – konstruującego jej odczuwania: ukierunkowanie kojarzenia przekazywanych Myśli, powiązanych z pozornie nieprzydatnymi elementami abstrakcyjnymi – z Przestrzenią. Replikowanie wybranych elementów, charakteryzujących obiekt bądź założenie urbanistyczne, jest w nim odniesione do wielorakich działań, a ukształtowanie estetyczne, niebędące jedynie czasową scenografią – to jedno z nich. Owe elementy – swobodne słowa, opisujące wydzielaną nimi przestrzeń, nie stanowią wyłącznie powierzchownej scenografii – a ściśle związane z treścią i strukturą obiektu – cytując za Levi Strausem – nie mówią same: żywią się kontekstami⁷ [10]. Takie są historyczne treści i charak-

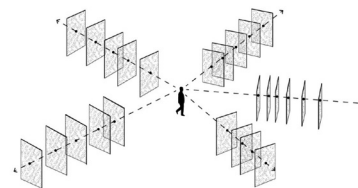
terystycznie estetyczne odniesienia w miejscach funkcjonalnie i formalnie ważnych: elewacjach, holach wejściowych, klatkach schodowych, aneksach dla wypoczynku, charakterystycznych punktach fasady korytarzy...

Istotne zatem dla indywidualizacji rozwiązań przestrzennych jest przyjęcie swobodnego tekstu obiektu architektury – replikujących elementów, które go identyfikują. W przypadku świadomego kreowania projektu architektonicznego może odbywać się to na wszystkich trzech etapach projektu, będących także trzema kolejnymi etapami, pomysłu na Architekturę. Każdy kolejny jest spójny z poprzednim i go doprecyzowuje. Są to: Idea, Koncept, Szczegółowe rozwiązania warsztatowe.

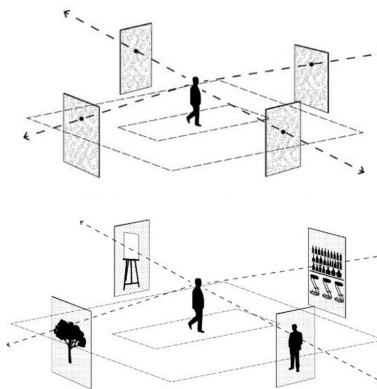
Idea to *Mysł*, która ukierunkowuje twórczą działalność w wielu dziedzinach kultury, sztuki, techniki, nauk społecznych. *Mysł*, która prowokuje i sugeruje nowe, odmienne od dotychczasowych, podejście do szczegółów rozwiązywanych zadań w różnych dziedzinach twórczości człowieka, w tym również w architekturze. Zmienia życie człowieka. Nowa myśl to inspiracja do wyboru nowej drogi, konstruowania nowych zachowań i odczuwania nowych wartości. Wyraża się wzorem matematycznym, rysunkiem, obrazem, utworem muzycznym lub literackim, pomysłem architektonicznym. Przeniesiona do architektury, jest inspiracją ponadarchitektoniczną: rozpoczyna nowy sposób myślenia, nowy styl może przyczynić się do zmiany istniejącego paradygmatu zachowań [6]. Rozwiązania formalne, funkcjonalne i estetyczne są konsekwencją przyjętej Idei. Nowej bądź repliki, rezonującej dotychczas istniejącej...

Wojciech Kosiński w cyklu prowadzonych wykładów na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, wskazując przykładowe powiązania teorii filozoficznych z charakterystycznymi obiektami znaczących twórców, zwracał uwagę na specyfikę pozamaterialnego kontekstu oddziałującego na kreowanie Architektury XX wieku (Heidegger – Gehry, Gadamer – Foster, Derrida – Fehn itp.). Ale owe powiązania, będące konsekwencją przyjętego modelu ideowego, nie rozpoczynają się jedynie w sferze bezpośredniej kreacji materii czy formy obiektu – kreacja ta jest poprzedzona abstrakcyjną, filozoficzną teorią – ową Ideą, kształtującą nie tylko obiekt architektoniczny, ale również utwór literacki, muzyczny, rzeźbę, i wszelkie sensowne działania twórcze. Owa więź, nierzadko intuicyjna bądź nawet nieodczuwana przez architektów i nieświadomie przez nich replikowana – stanowiąc swoisty genom tożsamości rodzaju kierunków kreowanej Architektury – również swoistą jej klasyfikację.

Konsekwencją Idei jest *Koncept* – swoista puenta pomysłów, będąca autorskim odwzorowaniem Idei w konkretnym już rozwiązaniu, ujmującym treść obiektu oraz powiązania róż-

Rys. 2. Symultaniczne postrzeganie replikowanych znaków identyfikuje wydzieloną przestrzeń; źródło: autor

Rys. 3. W przypadku obiektu EHTIC, charakterystyczne dla teorii ekologicznej, symultaniczne postrzeganie w przestrzeni rozproszonych, replikowanych elementów identyfikuje istotę przekazywanych informacji; źródło: autor

norach elementów, mogących ją wyrażać – w ukształtowaną strukturę przestrzenną. Ukierunkowane konstruowanie wydzielania przestrzeni jest odniesione nie tylko do teorii filozoficznych, ale również do doprecyzowania pomysłu na przestrzeń obiektu bądź założenia urbanistycznego pod względem formalnym i użytkowym (eseiistyczna vs mechanistyczna, zwarta vs rozproszona, chronologicznie-liniowa vs kompilacyjna, otwarta vs zamknięta, kontekstualna vs akontekstualna itp.) [6].

Szczegółowe rozwiązania doprecyzowują wymyślony Koncept. Umożliwiają zrealizowanie zadania we wszystkich dziedzinach, które go dotyczą [6].

Architektoniczna typografia

Styl życia, według Anthony'ego Giddensa, jest konkretnym, materialnym wymiarem sposobu, w jaki człowiek definiuje swoją tożsamość [11]. Istotne dla tożsamości obiektu jest kryterium prawdy. Cztery interpretacje rzeczywistości, skojarzone ze znakami obrazującymi kolejne etapy symulacji Jeana Baudrillarda⁸ [3, 12], wskazują, w przypadku EHTIC, na zamierzoną zgodność treści obiektu z jego strukturą oraz materialną obudową: symulakr jest wiernym obrazem rzeczywistości.

⁶ Za: Dariusz Kozłowski: „[...] Architektura to jest budowanie rzeczy fikcyjnych tak, by wyglądały na prawdziwe. Architektura albo sztuka budowania rzeczy fikcyjnych tak by wyglądały, jak prawdziwe. Kozłowski D., *Sztuka budowania rzeczy*, Kraków 1992.

⁷ Claude Lévi-Strauss: „Słowa [...] nie mówią same – żywią się kontekstami. Lévi-Strauss Claude, *Smutek tropików*, 1955.

⁸ Zob. przyp. 3.

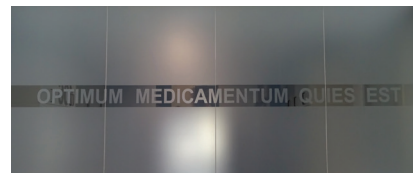

Rys. 4., 5., 6., 7. Informacje replikowane. Detale. Elementy budowlane trwale związane z konstrukcją obiektu: charakterystyczna forma, kolor, estetyka, faktura; źródło: autor

Rys. 11. Informacje replikowane. Elementy wyposażenia charakterystyczne pod względem koloru, materiału i faktury wyposażenie wnętrza; źródło: autor

W EHTIC konstruowanie genomu tożsamości obiektu Architektury – to próba zbudowania swojej typografii: zaprojektowania wyróżniających, charakterystycznych cech i nadania swoistego stylu przebywania w zaprojektowanej przestrzeni. Wydzielanie tejże identyfikującej informacją – jest jedną z nich. Typografia, zawsze blisko związana z pismem, jako wizualna forma pośredniczenia między treścią komunikatu a czytelnikiem – kojarzy się zazwyczaj z drukarstwem [13]. Świat, w którym typografia odgrywa istot-

Rys. 8., 9., 10. Informacje replikowane. Detale. Graficzne elementy niezwiązane trwale z konstrukcją obiektu; źródło: autor

Rys. 12., 13., 14., 15. Informacje replikowane w zapisie przestrzeni. Charakterystyczne odwzorowanie estetyczne trójwymiarowej przestrzeni struktury, percepcjonowane w dwuwymiarowym obrazie fasady. Elementy budowlane trwale związane z konstrukcją obiektu – indywidualizująca forma, kolor, estetyka, faktura; źródło: Tomasz Wagner

ną rolę, pozostaje niewidzialny do chwili, gdy jego czytelnik natknie się na błąd [13, s. 11].

Działania typograficzne w Architekturze odzwierciedlają się w formatowaniu zamierzeń – czyli świadomym nadawaniu obiektowi cech charakterystycznych według przyjętych wzorców. Są analogiczne do konstruowania treści książki: słów literami, zdań słowami, a całości tekstu – wyrażającą go kompozycją.

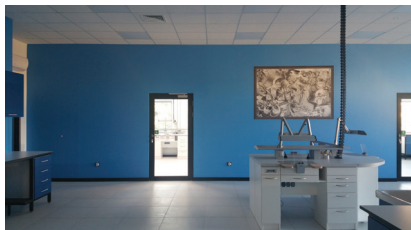
W przypadku Architektury konstruowanie przestrzeni obiektu jest swoistym działaniem typograficznym, w którym istotne są:

- zapis projektu, realizowany w trzech fazach projektowania,
- odwzorowanie tego zapisu w przestrzeni – czyli realizacja zamierzeń.

Charakterystyczne dla teorii *ekologicznej* symultaniczne postrzeganie przestrzeni obiektu jest konstruowane przez replikowane infor-

macje, zaprojektowane jako typologiczny zespół *powtarzających się znaków*, identyfikujących i swoiście *nazywających* jego tożsamość. *Znaki* te, same niemające znaczenia użytkowego, połączone jednakże z różnorodnymi treściami użytkowymi – są odnajdywane przez obserwatorów w różnorodnych płaszczyznach postrzegania: estetycznej, użytkowej, treściowej itp. Wyrażane wielorako, w ukształtowaniu wydzielanej przestrzeni, indywidualizującej geometryzacji, charakterystycznym detalu, sztafażu wnętrza, kolorze i materiale... bądź łącząc w synergicznej strukturze te elementy – kształtują spójne i charakterystyczne, dla indywidualizowania postrzegania obiektu wśród innych – konstruujące go detale.

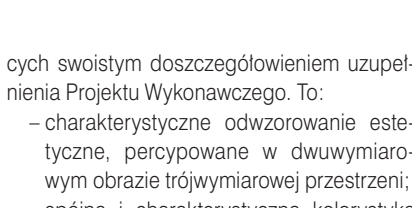
Siła przekazu ma niewiele wspólnego z wielkością gabarytową, znacznie więcej z precyzją, konsekwencją stosowania i jed-

Rys. 16., 17., 18., 19., 20. Detale replikujące informacje, w elementach niezwiązanych z konstrukcją, uzupełniają w przekazie elementy trwale wydzielające przestrzeń obiektu; źródło: autor

noznacznością tematyczną przekazywanych informacji⁹ [13, s. 8].

W świetle ekologicznej teorii percepcji kluczowe stało się przyswajanie replikowanych informacji, identyfikujących istotę przekazywanych treści za pośrednictwem rozproszonych elementów. W przypadku EHTIC wielokrotność powtórzeń charakterystycznych cech – jest kluczowym elementem typografii, definiującej tożsamość obiektu. Została ona przewidziana w fazie *Konceptu*, a sfinalizowana w fazie *Szczegółowych rozwiązań*, realizowanych w trakcie nadzorów autorskich, będą-

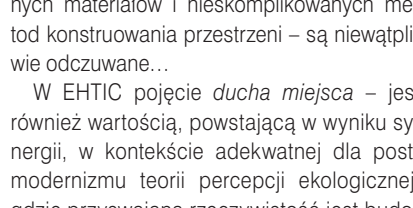
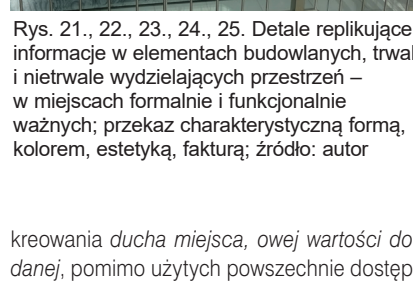

cych swoistym doszczegółowieniem uzupełnienia Projektu Wykonawczego. To:

- charakterystyczne odwzorowanie estetyczne, percypowane w dwuwymiarowym obrazie trójwymiarowej przestrzeni;
- spójna i charakterystyczna kolorystyka i faktura;
- swoisty sztafaż elementów mobilnych (charakterystyczne meble) i stabilnych (grafiki ścienne);
- indywidualne miejsca dla realizowania zdarzeń niewynikających z wymogów podstawowej technologii obiektu).

Podsumowanie

W dualizmie Kartezjusza – człowiek jest duszą dla swojego ciała: *jako byt myślący bez ciała – jest całością* [14]. Myśli te inspirowują do alternatywnego, dualnego spojrzenia na obiekty architektury, w których próby wy-

Rys. 21., 22., 23., 24., 25. Detale replikujące informacje w elementach budowlanych, trwale i nietwale wydzielających przestrzeń – w miejscach formalnie i funkcjonalnie ważnych; przekaz charakterystyczną formą, kolorem, estetyką, fakturą; źródło: autor

kreowania *ducha miejsca*, owej wartości *do-danej*, pomimo użytych powszechnie dostępnych materiałów i nieskomplikowanych metod konstruowania przestrzeni – są niewątpliwie odczuwane...

W EHTIC pojęcie *ducha miejsca* – jest również wartością, powstającą w wyniku synergii, w kontekście adekwatnej dla postmodernizmu teorii percepcji ekologicznej, gdzie przyswajana rzeczywistość jest budowana z kompilacji różnorodnych elementów: można odnieść wrażenie, że jest ona konstruowana z fragmentarycznie odczytywanych wrażeń, które również synergicznie – ją konstruują.

W przypadku EHTIC jednoznacznie dokonano zdefiniowania treści i materii obiektu, nadając obiektowi charakterystyczne atrybu-

⁹ „Siła przekazu ma niewiele wspólnego z wielkością, znacznie więcej z precyzją...”. Zob. Jury David, *Co to jest typografia*, s. 8, Arkady, 2022.

Rys. 26., 27., 28., 29., 30. Detale replikujące informacje. Elementy wyposażenia, charakterystyczne pod względem koloru, materiału i faktury wyposażenie wnętrza, usytuowane w miejscach funkcjonalnie ważnych; źródło: autor

ty identyfikujące. W świetle badań swoistym wnioskiem jest wynik świadomych procesów projektowych. Jest to skonstruowany projekt i jego przestrzenna emanacja w przestrzeni – zrealizowany obiekt, w którym kluczowe dla przyszłej interpretacji przez użytkowników i obserwatorów – jest dążenie ku synergicznej interpretowanej treści i materii.

Bibliografia

- [1] Apanowicz Jerzy, 2002, Metodologia ogólna, Gdynia.
- [2] Niezabitowska Elżbieta, 2014, Metody i techniki badawcze w architekturze, Gliwice.
- [3] Baudrillard Jean, 2005, Symulakry i Symulacja, Sic.
- [4] Nawrot Grzegorz, 2018, Intuitive rationality, w: 10. Architektura v perspektive 2018: *Architecture in Perspective* 10. Sbornik prispevku z mezinarodni konference/Perinkova M., Juttnerova S., Videcka L. (red.), VSB – Technická univerzita Ostrava, Ostrava, s. 17, 18.
- [5] Pallasmaa Juhani, 2012, Oczy skóry. Architektura i zmysły, Instytut Architektury, Kraków, s. 28.
- [6] Nawrot Grzegorz, 2015, O współczesnych formach zamieszkania w mieście, Gliwice, s. 80.
- [7] Syrkus Szymon, Preliminarz architektury, „Praesens”, nr 1, s. 6.
- [8] Kozłowski Dariusz, 1992, Sztuka budowania rzeczy, Kraków.
- [9] Mozga-Górecka Maja, 05/2014, Zawód Architekt: Dariusz Kozłowski, „Architektura Murator”.
- [10] Lévi-Strauss Claude, 1955, Smutek tropików.
- [11] Giddens Anthony, 2010, Nowoczesność i Tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności, PWN, Warszawa.
- [12] Nawrot Grzegorz, 2020, Shades of Interpreting the Truth of Architecture, w: Defining the architectural space – the truth

and lie of architecture, Kozłowski T. (red.), Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław.

- [13] Jury David, 2022, Co to jest typografia, Arkady, s. 8.
- [14] Tatarkiewicz Władysław, 2005, Historia filozofii, PWN, Warszawa.
- [15] Cohen Alina, 2018, The Magic of Peter Halley's Paintings Won't Show up on Your iPhone; Alina Cohen; za Photo by Jesse David Harris. Courtesy of the Lever House Art Collection, Greene Nafelti, New York, and the artist.; <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-magic-peter-halleys-paintings-iphone>; dostęp: 1.03.2022.
- [16] McLuhan Herbert Marshall, 1962, The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic Man, University of Toronto Press.
- [17] Nawrot Grzegorz, 2021, Interpretacyjne konstruowanie przestrzeni architektonicznej. Fasada a struktura. Obraz bądź system, „Builder” 4 (285). DOI: 10.5604/01.3001.0014.7925

DOI: 10.5604/01.3001.0015.8801

PROWIDŁOWY SPOSÓB CYTOWANIA

Nawrot Grzegorz, 2022, EHTIC Zabrze. Inspiracyjne konstruowanie przestrzeni architektonicznej, „Builder” 7 (300). DOI: 10.5604/01.3001.0015.8801

Streszczenie: Przedstawiony projekt EHTIC został zanalizowany w świetle interpretowania obiektu architektonicznego jako swoistego środka przekazu informacji. Za kluczowe przyjęto konstruowanie genomu tożsamości, zbudowania swoistej typografii: zaprojektowania wyróżniających, charakterystycznych cech i nadania swoistego stylu zaprojektowa-

nej przestrzeni. Jej postrzeganie jest symultaniczne, a tematyczny przekaz konstruowany z fragmentarycznie odczytywanych różnorodnych wrażeń.

Słowa kluczowe: EHTIC Zabrze, architektonika, interpretacja przestrzeni architektonicznej, zapis architektury, treść i materia w architekturze, typografia w architekturze

Abstract: EHTIC ZABRZE. INSPIRATIONAL CONSTRUCTION OF ARCHITECTURAL SPACE. The EHTIC project presented here has been analysed in the light of the interpretation of the architectural object as a kind of information medium. The construction of an identity genome, the creation of specific typography: to design distinctive, characteristic features and to give a specific style to the designed space, was considered crucial. The perception of space is a simultaneous and thematic message built from fragmentary readings of various impressions.

Keywords: EHTIC Zabrze, architectonics, interpretation of architectural space, notation in architecture, content and matter in architecture, typography in architecture